

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.484 van 29 juni 2000
in de zaak A. 42.261/VII-9.436.**

In zake : Gilbert DE WINNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen de partij :

René GABRIELS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-Cl. VAN DEN BRANDEN,
kantoor houdende te HERZELE,
Stationsstraat 8 A.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Gilbert DE WINNE op 4 april 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 december 1989 waarbij aan René GABRIELS-DESCHUYMER vergunning wordt verleend om op het terrein Koekelbergstraat 7 te Herzele "een landbouwbedrijf uit te breiden tot 20 varkens en 20 runderen";

Gelet op het arrest nr. 34.997 van 17 mei 1990 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 74.255 van 11 juni 1996 waarbij de debatten worden heropend en het door de

Auditeur-generaal aangestelde lid van het Auditoraat wordt gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten;

Gelet op het arrest nr. 81.066 van 17 juni 1999 waarbij de debatten worden heropend en het door de Auditeur-generaal aangestelde lid van het Auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek van de zaak;

Gezien het tweede aanvullend verslag opge-
maakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het tweede aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het tweede aanvullend verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoeker, van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J.-Cl. VAN DEN BRANDEN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

De gegrondheid van het beroep

1.1. Overwegende dat het tweede middel luidt als volgt :

"Schending van het K.B. van 30.5.1978 houdende vaststelling van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem en van artikel 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de gewestplannen.

Volgens voormeld gewestplan werden de percelen van verzoeker en dat van de hinderlijke inrichting opgenomen in het woongebied van de Koekelbergstraat.

Uit voormeld artikel 5.1.1.0 volgt dat in het woongebied agrarische bedrijven slechts mogen worden toegestaan in zover zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Niet alleen heeft de vergunningverlenende overheid geoordeeld op basis van een verkeerde voorstelling der feitelijke toestand waar zij stelt 'dat de stallen ingeplant zijn langs de zijde van het agrarisch en dat de dichtstbijgelegen woningen aan de overzijde van de straat staan' (sic) daar waar de varkensstal in kwestie op de rooilijn van de Koekelbergstraat staat en deze laatste slechts 5 meter breed is, zodat in werkelijkheid de stal nauwelijks 10 meter van de woning van verzoeker verwijderd is.

Bovendien heeft zij geoordeeld op basis van onvolledige gegevens. Het door de aanvrager ingediende plan, dat ook aan de vergunning van het schepencollege is gehecht, geeft geen enkele aanduiding omtrent de onmiddellijke omgeving en in elk geval wordt de woning van verzoeker erop niet vermeld.

Dit plan verwekt de indruk dat de stal in kwestie slechts grenst aan het agrarisch gebied";

1.2. Overwegende dat de verwerende partij volgend antwoord verstrekt :

"De Bestendige Deputatie merkt op dat het plan gevoegd bij de aanvraag, zoals vereist door artikel 2 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, een volledige en correcte beschrijving van de inrichting aangeeft.

De diverse adviserende diensten brachten na plaatsbezoek een uitgebreid verslag en advies uit, waarin onder andere de omgeving beschreven werd. Ze stelden vast dat de inrichting op + 10 m van 4 woningen aan de overzijde van de straat ingeplant is en dat verderop in oostelijke richting aan dezelfde straatkant nog 3 woningen gelegen zijn. De

inrichting kan, mits naleven van de opgelegde exploitatievoorwaarden, zonder overmatige hinder voor de omgeving uitgebaat worden. Bijgevolg is de exploitatie van het landbouwbedrijf milieuhygiënisch verenigbaar met de woonomgeving en stemt de uitbreiding van het landbouwbedrijf overeen met de planologische voorschriften van een woongebied, zoals omschreven in artikel 5.1.0. van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen.

De Bestendige Deputatie nam dus haar beslissing op grond van correcte en uitgebreide informatie over het landbouwbedrijf en de omgeving en zonder de schending van de hogervermelde planologische voorschriften";

1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het plan gevoegd bij de aanvraag inderdaad een correcte beschrijving van het gebouw in kwestie aangeeft, maar dat het evenwel geen melding maakt van de woning van verzoeker, dat enkel de straat staat vermeld, dat het bestreden besluit enkel stelt dat de dichtstbijgelegen woningen aan de overzijde van de straat staan en dat deze inplanting tamelijk gunstig is, dat er mogelijk een plaatsbezoek is geweest van de administratie doch dat niet blijkt dat de bestendige deputatie een duidelijk beeld had van de plaatsgelegenheid, van hoe dicht de woning van verzoeker wel ligt en dat noch uit de stukken noch uit het bestreden besluit blijkt dat de verenigbaarheid van de vergunde inrichting met de onmiddellijke omgeving werd geëvalueerd;

1.4. Overwegende dat de tussenkomende partij de motivering van het bestreden besluit citeert;

1.5.1. Overwegende dat in de adviezen van het bestuur voor leefmilieu van 29 september 1989 en van de provinciale dienst voor de bescherming van het leefmilieu van 6 december 1989, waarnaar in het bestreden besluit wordt verwezen, de onmiddellijke omgeving na plaatsbezoek respectievelijk als volgt is omschreven :

"Het bedrijf is gelegen op een perceel dat paalt aan de Koekelbergstraat, aan een perceel met vreemde

woning en in westelijke en zuidelijke richting aan akkers en weiden.

Aan de overzijde van de straat liggen 4 vreemde woningen; aan dezelfde zijde van de straat liggen in oostelijke richting ook 3 vreemde woningen. Dit maakt dat in de direkte nabijheid van het bedrijf 7 woningen zijn gelegen",

en

"De in rand vermelde inrichting bevindt zich volgens het Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem deels in een woongebied (woning, koeststal en varkenshok), deels in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De omgeving is tamelijk dicht bewoond. De dichtstbijgelegen naburige woningen (4) bevinden zich aan de overkant van de straat op + 10m van de inrichting (stallen). De varkensstal bevindt zich uiterst rechts op de exploitatie en sluit aan op het landschappelijk waardevol agrarisch gebied";

dat daarop in beide adviezen wordt gewezen op de kleinschaligheid van de inrichting; dat een beschrijving wordt gegeven van de wijze waarop de inrichting wordt uitgebaat en wordt gemotiveerd waarom geen abnormale burenhinder te verwachten valt (zie sub 1.6.1. en 1.6.2. tussenarrest nr. 81.066 van 17 juni 1999);

1.5.2. Overwegende dat uit die adviezen blijkt dat de vergunningverlenende overheid wel degelijk ervan op de hoogte werd gebracht dat de stal langsheen de Koekelbergstraat op 10 meter van de woning van verzoeker was gelegen, en dat zij zich een voldoende duidelijk beeld kon vormen over de onmiddellijke omgeving; dat het gegeven dat het bij de vergunningsaanvraag gevoegd plan geen aanduiding bevatte omtrent de onmiddellijke omgeving -hetgeen overigens niet was voorgeschreven-, niet inhoudt dat de verwerende partij heeft geoordeeld op basis van onvolledige gegevens nu zij door de adviesverlenende instanties daaromtrent werd ingelicht; dat aldus verzoeker niet op goede gronden doet gelden dat uit de neergelegde stukken niet blijkt dat een evaluatie van de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving heeft plaatsgehad; dat, waar verzoeker in zijn memorie van wederantwoord zich er over

beklaagt dat uit de bestreden vergunning zelf niet blijkt dat de bestendige deputatie de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving heeft geëvalueerd, wordt vastgesteld dat verzoeker die grief reeds had kunnen aanvoeren in zijn verzoekschrift, zodat deze grief, niet van openbare orde zijnde, als onontvankelijk moet worden verworpen; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.1. Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan "machtsoverschrijding en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel"; dat hij dat middel als volgt adstrueert :

"De bestreden vergunning verleent in zijn artikel 2 een 'verkapte' lozingsvergunning aan de aanvrager vermits het voorziet in de aansluiting van de afloop van de mesthoop op de openbare riolering. Uiteraard behoort dit niet tot de bevoegdheid van de bestendige deputatie.

Bovendien is deze voorwaarde in strijd met de voorwaarde onder punt 5 van de algemene uitbatingsvoorwaarden voor varkensstallen die eveneens werden opgelegd en waarin juist verbod werd opgelegd om een overloop naar waterlopen of riolering te voorzien";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt :

"In het laatste middel voert de verzoeker machtsoverschrijding en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan omdat een verkapte lozingsvergunning verleend wordt en de opgelegde exploitatievoorwaarden tegenstrijdig zijn.

De Bestendige Deputatie merkt op dat in de bijzondere voorwaarde opgelegd wordt dat de afloop van de vloer van de varkensstallen en de mesthoop dient aangesloten te zijn op een aalput of de openbare riolering. Deze voorwaarde werd op grond van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming in de exploitatievergunning opgenomen om overmatige hinder, in het bijzonder grondwaterverontreiniging te voorkomen. Uiteraard verschaft de exploitatievergunning met bijhorende voorwaarden, afgeleverd in het kader van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, geen vergunning tot lozing.

Deze materie wordt immers door een afzonderlijke wetgeving geregeld. Uiteraard dient de exploitant zich na het bekomen van de exploitatievergunning in

het kader van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming in regel te stellen met eventueel andere toepasselijke reglementeringen. De Bestendige Deputatie overschreed bijgevolg geenszins haar bevoegdheid.

De Bestendige Deputatie merkt op dat de opgelegde exploitatievoorwaarden tesamen dienen gelezen te worden. Deze voorwaarden werden opgelegd op voorstel van de adviserende en met toezicht belaste diensten. Na het samenlezen van de opgelegde exploitatievoorwaarden blijkt dat terzake geen tegenstrijdigheid bestaat";

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat door het toelaten of zelfs opleggen van een aansluiting van de mestafvoer op de openbare riolering voor de vergunninghouder in wezen een vergunning betekent tot lozen; dat hij in zijn laatste memorie van 17 december 1998 toelicht dat de bevoegdheid tot het afgeven van een lozingsvergunning voor ander dan normaal afvalwater niet bij de bestendige deputatie lag doch wel bij de overheden bedoeld in artikel 5 van de wet van 26 maart 1971 inzake bescherming van de oppervlaktewateren; dat hij van oordeel is dat de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij die vergunning diende af te leveren, omdat het om afvalwater ging, afkomstig van een inrichting waar méér dan 25 gespeende varkens gekweekt worden; dat hij besluit :

"Doordat de bestreden vergunning ingaat op de aanvraag aangaande onder meer 20 kweekzeugen is het evident dat het hier gaat om een inrichting met méér dan 25 gespeende varkens, dit gelet op de talrijke jongen, die uit varkens voortspruiten";

2.4. Overwegende dat het bestreden besluit zich beperkt tot het verlenen van een exploitatievergunning voor in totaal twintig varkens en twintig runderen met daaraan gekoppeld algemene en bijzondere exploitatievoorwaarden; dat in het besluit nergens een vergunning wordt verleend voor het lozen van afvalwater; dat de bijzondere voorwaarde dat "de vloer van de

varkensstallen en waar de mesthoop gestockeerd ligt, (...) ondoordringbaar (zal) zijn, met voldoende afhelling naar een kanalisatiesysteem, voorzien van een hevel, dat aangesloten is op een aalput of de openbare riolering", de tussenkomende partij niet ontheft van de verplichting om bij de bevoegde overheid de nodige lozingsvergunning aan te vragen; dat die voorwaarde dan ook niet als een verkapte lozingsvergunning kan worden aangemerkt; dat het verbod tot het plaatsen van een overloop naar waterlopen of riolering opgelegd in artikel 5 van de "algemene uitbatingsvoorwaarden voor varkensstallen" enkel slaat op een overloop van aalputten of gierkelders naar de openbare riolering; dat het te dezen niet gaat om een dergelijke overloop; dat het derde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni tweeduizend, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.